

ikke tænke mig andet, end at han har mange, mange bag sig indenfor grundtvigske Kredse.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i det ærede Medlem fra Ringkøbing's historiske Udredning, de er gendrevne af det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen). Det ærede Medlem fra Ringkøbing holdt en lang Indledningstale om Kollatspørgsmaalet. Det var i alt væsentligt den første Kollats, hans Tale drejede sig om. Hvor meget den anden Kollats betyder, er et meget vanskeligt Spørgsmaal at afgøre; den gives i højst forskellig Form og behøver slet ikke at indeholde nogen som helst Anbefaling for den vedkommende Præst.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing raillerede over, at der nu indførtes en ottende Biskop, som han sagde, nemlig Kirkeministeren, som slet ikke behøver at høre til Folkekirken. Det ærede Medlem maa dog huske paa, at Kirkeministeren staar som den øverste Leder og Styrer af vor Folkekirke. Jeg vil i denne Forbindelse give Svar paa et Spørgsmaal, som blev fremsat af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) hvis Betragtninger for øvrigt ikke opfordrer mig stærkt til at komme dybere ind paa dem. Han spurgte mig direkte om, hvorledes Kirkeministrene tænkte sig at udøve det Tilsyn, der er Tale om. Jeg antager, at enhver Kirkeminister vil udøve det gennem en præsteviet Mand, som han maatte finde skikket dertil. Jeg anser det for aldeles givet, at han vil føre Tilsynet paa den Maade.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vilde have dette Tilfælde behandlet som et ganske isoleret Tilfælde, og han mødte i saa Henseende varm Tilslutning fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Jeg synes, det er ret bedrøveligt, at Partiet Venstre, naar det drejer sig om kirkepolitiske Spørgsmaal, skal staa Arm i Arm med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, skal staa Arm i Arm med dem, der staar paa den yderste højre Fløj i saa Henseende, skal føle sig repræsenteret af et Blad som „Kristeligt Dagblad“ og et Par reaktionære Professorer ved Universitetet og skal befinde sig i Modsætning til de 7 Biskopper, som jeg tror her staar med en ganske anderledes Forstaaelse af, hvad Øjeblikket kræver. Jeg finder, der er noget af en Fornærmelse i det ærede Medlem fra Ringkøbing's Omtale af de 7 Biskoppers Stilling, naar han siger, at de ikke har tænkt ret over denne Sags Om-

fang og Betydning. Det ærede Medlem har absolut ikke Ret til at udtale sig saaledes. De 7 Biskopper har underkastet dette Spørgsmaal en meget alvorlig Overvejelse, og ved denne alvorlige og langvarige Overvejelse er de kommet til det Resultat, der her foreligger. Man har ikke Lov til at sige, at de ikke har været sig Omfanget og Betydningen af denne Sag bevidst, som de dog alvorlig har drøftet i adskillig Tid. Det ærede Medlem sagde, at man maa ikke forlange, at dette Forslag skal gennemføres i Huj og Hast. Det har aldrig været min Tanke, at man skal gennemføre det i Huj og Hast. Det er ganske naturligt, at man underkaster det en alvorlig Undersøgelse, og jeg skal være med dertil. Naar det ærede Medlem vilde have, at dette Lovforslag skulde begrænses til dette ganske bestemte Tilfælde, gad jeg egentlig se, hvorledes et saadant Lovforslag skulde udformes. Men det ærede Medlem vil jo i det Udvalg, der bliver nedsat, faa Lejlighed til at fremkomme med et Forslag i saa Henseende. I og for sig er dette Tilfælde et isoleret Tilfælde, og det vil ogsaa i Henhold til Lovforslaget blive behandlet som et saadant. Det vil overhovedet alle de Tilfælde, der kommer frem, hvor en Præst bliver stillet direkte under Kirkeministeriet, fordi den vedkommende Biskop ønsker at fritages for at give Kollats eller føre Tilsyn med vedkommende. I hvert enkelt Tilfælde skal Bispen fremsætte sit Ønske og begrunde det, og Kirkeministeren skal tage hvert enkelt Tilfælde under nøje Overvejelse, undersøge Begrundelsens Holdbarhed. Hvert enkelt Tilfælde bliver altsaa i Virkeligheden et isoleret Tilfælde.

Det foreliggende Lovforslag er en Imødekommen mod Biskopperne, i dette bestemte Tilfælde mod Biskop Wegener. Det ophæver aldeles ikke det bestaaende Retsforhold, hvorefter det er en Biskops Pligt at ekspedere og medvirke paa sædvanlig Vis ved en Præsts Ansættelse. Men det aabner Mulighed for, at en Biskop, der føler det stridende mod sin Samvittighed at gøre det i et enkelt Tilfælde, kan blive fri derfor. Det er for øvrigt, mener jeg, fra Biskop Wegeners Side en Misforstaaelse af Kollatsens Betydning, naar han mener, at der i dette at udstede en Kollats ligger en Sigen god for vedkommende Præsts Mening, og det er heller ikke en Opfattelse, der deles af alle Biskopper. Jeg skal blot minde om Biskop Balslevs Udtalelse, hvori han siger, at han vilde som Embedsmand ekspedere denne Ud-